

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Central) G. Balan

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Tarlapan Artur în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Orbico MA”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Orbico” împotriva Biroului Vamal Centru, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Biroului Vamal Centru, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 iunie 2017 și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a cererii de chemare în judecată, ca fiind tardivă,

c o n s t a t ă :

La 23 decembrie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Orbico MA” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru, solicitând obligarea Biroului Vamal Centru de a restitui reclamantului drepturile de import în sumă de 211 995 lei.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a relatat că la 27 august 2015 s-a adresat către Biroul Vamal Centru cu cererea prin care a solicitat restituirea taxelor vamale, inclusiv TVA aferentă, percepute la importul mărfurilor în baza declarațiilor vamale, nr. 3029 I 21548 și nr.3029 I 21556 din 23 aprilie 2015, prezentând originalele certificatelor de origine a mărfurilor EUR. 1 nr. C 7085761 și EUR. 1 nr. C7085762, care nu au putut fi prezentate în original la vămuirea mărfurilor.

Reclamantul menționează că prin scrisoarea nr.1563 din 05 octombrie 2015, recepționată la 08 octombrie 2015, Biroul Vamal Centru a refuzat satisfacerea solicitării, invocând faptul că corectările făcute la rubrica 4 din certificatele de origine nominalizate nu corespund punctului 1 la notele anexei 3, Protocolul II la Acordul de Asociere din 27 iunie 2014 între Republica Moldova, de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, care stipulează următoarele: că certificatul nu trebuie să conțină ștersături sau adăugiri. Eventualele modificări aduse trebuie să fie efectuate

prin tăierea cu o linie a datelor eronate și adăugirea după caz, a corectărilor necesare. Orice modificare astfel operată este aprobată de către persoana care a completat certificatul și vizată de autoritățile vamale din țara sau teritoriul de eliberare.

Articolele indicate în certificat trebuie înscrise succesiv fără spații între rânduri și fiecare articol trebuie precedat de un număr de ordine. Imediat sub ultimul articol trebuie trasată o linie orizontală. Spațiile neutilizate se barează, astfel încât orice adăugire ulterioară să fie imposibilă.

Mărfurile se descriu în conformitate cu practicile comerciale și cu precizări suficiente pentru a permite identificarea lor”.

Societatea cu Răspundere Limitată „Orbico MA” indică că în certificatele de origine a fost indicată Ungaria, iar Biroul Vamal Chișinău Centru a solicitat corectarea țării de origine prin indicarea Uniunii Europene, ceea ce a fost făcut în strictă conformitate cu cerințele indicate - mențiunea „Ungaria (Hungary)” a fost tăiată cu o linie, corectarea a fost semnată de aceeași persoană care a completat certificatele de origine și a fost aplicată ștampila autorității vamale a țării de export.

Consideră că refuzul Biroului Vamal Centru este absolut nejustificat.

În baza declarațiilor vamale nr. 3029 I 21548 și nr. 3029 I 21556 din 23 aprilie 2015, au fost achitate drepturile de import pentru suma de 281589 lei și respectiv, 259 511 lei, iar la prezentarea certificatelor de origine a mărfurilor EUR. 1 nr. C 7085761 și EUR. 1 nr. C 7085762, de către Biroul Vamal Centru urmau a fi restituite drepturile de import în sumă de 211995 lei, conform declarațiilor vamale.

Ulterior prin cerere suplimentară reclamantul a solicitat și repunerea în termen a acțiunii.

Drept motiv a invocat anterior la 01 decembrie 2015 s-au adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, însă din motiv că la acel moment administratorul întreprinderii se afla în deplasare, acțiunea a fost semnată de către contabilul-șef, fără anexarea procurii cu împuternicirile de reprezentare și astfel, cererea de chemare în judecată a fost restituită.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 iunie 2017 a fost admisă cererea de repunere în termenul de adresare în instanță.

Cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Orbico MA” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ, a fost admisă.

S-a obligat Biroul Vamal Centru să restituie Societății cu Răspundere Limitată „Orbico MA” drepturile de import în sumă de 211 995 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 iunie 2017, Biroul Vamal Centru a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 iunie 2017, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Orbico MA”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, apelul declarat de Biroul Vamal Centru a fost admis, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 iunie 2017 și pronunțată o hotărâre nouă prin care:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Orbico MA” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ, a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Societatea cu Răspundere Limitată „Orbico” a recepționat răspunsul la cererea prealabilă, la 03 noiembrie 2015 și astfel urma să depună acțiunea în instanță în termen de 30 zile de la data primirii răspunsului, adică până la 03 decembrie 2015.

Cererea de chemare în judecată înaintată la 23 decembrie 2015 a fost depusă cu încălcarea termenului de prescripție, iar cererea de repunere în termen reclamantul a înaintat-o după depunerea referinței de către pârât, în care Biroul Vamal Centru a invocat tardivitatea acțiunii. Totodată, a mai constatat că motivele cererii de repunere în termen sunt neîntemeiate.

La 05 februarie 2018, avocatul Tarlapan Artur acționând în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Orbico”, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 27 iunie 2017.

Ca temei de drept recurentul a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. b) Cod de procedură civilă care stipulează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În motivare, menționează că concluziile instanței de apel sunt eronate și bazate pe aplicarea incorectă a normelor de drept material.

Recurentul invocă că în cadrul examinării pricinii în fond a solicitat repunerea în termen a acțiunii, confirmând motivele care justifică repunerea în termen, iar instanța de fond corect a analizat situație de fapt și motivele repunerii.

Consideră că soluția instanței de fond în partea repunerii în termen a acțiunii este justă.

Instanța de apel eronat și-a întemeiat soluția pe prevederile art.277 alin.(1) lit.a) Cod civil, și concluzionat că depunerea de către recurent a cererii de chemare în judecată la 01 decembrie 2015 nu poate constitui temei de a considera întreruperea cursului de prescripție extensivă.

Mai relevă că instanța de apel a confundat temeiurile de întrerupere a termenului de prescripție cu temeiurile pentru repunerea în termenul de prescripție extensivă a cererii de chemare în judecată.

În opinia recurentului instanța eronat a calificat situația prin prisma normelor referitoare la întreruperea termenului de prescripție extensivă.

A indicat că instanța de apel nu a reținut corect toate circumstanțele pricinii și astfel decizia este neîntemeiată și nemotivată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 05 decembrie 2017.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 22 noiembrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național

și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Tarlapan Artur în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Orbico MA”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Tarlapan Artur în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Orbico MA”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari

